

мястото на откъсване на всеки лист, но все пак неравностите ясно личат. Размерите на I Анхиалски бележник са отличителни – 12/18 см.; от всички Яворови бележници той е най-голям. С тези размери са и листовите със стихове на поета от архива на д-р Кръстев.

Второто основно доказателство е датировката и обозначеното място на създаване на всяко стихотворение във въпросните ръкописи. На 17-те листа (34 страници) са записани 13 стихотворения и редакциите им – личните тефтерчета на поета са място най-вече за чернови. Абсолютно всички са датирани от него, посочено е и мястото на създаването им – Ахиело, както е прието да се нарича градчето Анхиало (Поморие) в края на XIX в. Престоят на Яворов в Анхиало е малко повече от година – от началото на м. септември 1899 г. до края на септември 1900 г. – но това е изключително плодотворен период в творчеството му. Само в двата Анхиалски бележника досега знаехме, че той записва около 35 творби, с откритите 13 стихотворения и редакциите към тях те вече стават повече от 50.

Първото от записаните произведения е с дата 5 ноември 1899 г., а последното – с дата 8 юли 1900 г. И тринадесетте стихотворения (без различните варианти на някои от тях) са известни и цитирани от Ганка Найденова в двете издания на Летописа за живота и творчеството на П. К. Яворов.⁴ Те са следните: „Дни намръщени, мъгливи“, „Мъгли и дъжд“, „Духна вятър от усой“ – и трите от цикъла „Есенни мотиви“; „Арменци“, „Минзухар“, „Зловещо мръщи се небето“, „Великден“ (с две редакции), „Мечта“ (с три редакции), „Май 1900“, „Желание“, „Сонет“, „Епитафия“ и „Дохожда час“. Всички са изпъстрени с поправки и зачертавания, доказателство за усърдието и прецизността, с които е работил поетът. Особено това се отнася за „Великден“ и „Мечта“ – освен многобройните поправки, тези две творби имат и по няколко отделни редакции.

Стихотворението „Дни намръщени, мъгливи“ е най-ранното – с дата 5 ноември 1899 г., и доколкото на мен ми е известно, изобщо е първото стихотворение, създадено от Яворов в Анхиало след установяването му там като телеграфист на 3 септември 1899 г. Следващите две части от цикъла – „Мъгли и дъжд“ и „Духна вятър от усой“ – са записани съответно на 10 и 12 ноември 1899 г. почти без поправки.

Ръкописът на стихотворението „Арменци“ обхваща 6 страници (3 листа).⁵ Обикновено в различните издания, посветени на творчеството на поета, като илюстрация се представя факсимиле от началната